T009 A HÀM IX (58) 142-Ngọc Da Nữ-1

Đại Tạng Kinh (Linh Sơn Pháp Bảo)

SỐ 142 (A)

PHẬT NÓI KINH NGỌC-DA NỮ Hán dịch: Mất tên người dịch -Phụ vào dịch phẩm đời Tây Tấn.

Nghe như vầy: Một thời Đức Phật ở tại vườn Kỳ-đà Cấp cô độc, thuộc nước Xá-vệ. Bấy giờ trưởng giả Cấp Cô Độc cưới vợ cho con trai mình, được người con dâu con nhà trưởng giả giàu sang, xinh đẹp hơn người, nhưng kiêu căng, ngạo mạn, không theo lễ dâu con để phục vụ chồng và cha mẹ chồng. Gia đình Cấp Cô Độc bàn luận: –Cô dâu này kiêu mạn, nên dùng pháp gì để giáo dục? Nếu dùng roi vọt thì không phải là phương pháp thiện. Nếu không giáo huấn thì tội của cô ta ngày càng tăng thêm. Chỉ có Đức Phật là Bậc Đại Thánh mới giỏi giáo huấn. Chúng ta hãy sửa soạn các thức ăn uống ngon quý, ngày mai thỉnh Đức Phật đến cúng dường! Sau khi nhận lời, sáng hôm sau, Đức Phật cùng chúng Tăng đến nhà trưởng giả. Cả nhà Cấp cô độc đều ra lễ Đức Phật. Ngọc-da không chịu ra, Đức Phật liền phóng hào quang màu vàng ròng rực rỡ chiếu vào phòng Ngọc-da. Đức Phật hiện rõ ba mươi hai tướng, tám mươi vẻ đẹp, Ngọc-da trông thấy tướng hảo của Đức Phật sáng tỏa, rất kinh hãi, sinh tâm sợ sệt, liền ra ngoài phòng làm lễ Đức Phật. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Phép tắc của người nữ là không nên ỷ lại vào sự đoan chánh của mình để sinh kiêu mạn. Hình dáng đoan chánh chưa phải là đoan chánh thật sự, chỉ tâm ý và hành động đoan chánh khiến người yêu kính mới đúng là đoan chánh. Không được ỷ vào diện mạo xinh đẹp mà kiêu mạn buông lung, sau đó trở nên hèn hạ để bị người trách phạt sai khiến. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Phép của phụ nữ có ba chướng và mười ác, con có hiểu biết không? Ngọc-da bạch Phật: –Ba chướng, mười ác là gì? Đức Phật bảo Ngọc-da: 1. Lúc còn nhỏ bị chướng ngại nơi cha mẹ. 2. Khi xuất giá bị chướng ngại nơi chồng. 3. Đến già thì bị chướng ngại nơi con cháu. Đó là ba sự chướng ngại. Còn mười ác là gì? Đó là: 1. Khi sinh ra, cha mẹ không vui. 2. Nuôi dưỡng không vừa ý.

3. Thường sợ chồng cưới không đủ lễ. 4. Đến đâu cũng sợ người. 5. Phải xa lìa cha mẹ. 6. Sống nhờ vào nhà cửa người khác. 7. Mang thai rất gian nan. 8. Khi sinh đẻ rất khó khăn. 9. Thường sợ chồng. 10. Thường không được tự do. Ngọc-da nghe Đức Phật nói về ba chướng ngại, mười điều ác, nên thân tâm lo sợ, bạch Phật: –Cầu mong Thế Tôn dạy bảo con về phép làm vợ. Đức Phật bảo Ngọc-da: –Phép làm vợ có năm điều. Năm điều ấy là gì? 1. Vợ như mẹ. 2. Vợ như bề tôi. 3. Vợ như em gái. 4. Vợ như nô tỳ. 5. Như vợ với chồng. Thế nào là vợ như mẹ? Vợ yêu chồng như con, đó gọi là vợ như mẹ. Thế nào là vợ như bề tôi? Vợ thờ chồng như vua, nên gọi là vợ như bề tôi. Thế nào là vợ như em gái? Vợ thờ chồng như anh trai, nên gọi vợ như em gái. Thế nào là vợ như nô tỳ? Vợ thờ chồng xem mình như hàng tỳ thiếp nên gọi vợ như nô tỳ. Thế nào là như vợ với chồng? Rời khỏi gia đình thân thuộc để đến gia đình khác, xa lìa nơi sinh quán, yêu thương gần gũi với chồng, thân tuy khác nhưng tâm đồng, tôn kính thận trọng, không có thái độ kiêu mạn, khéo léo chăm sóc việc trong ngoài, làm cho gia đình thịnh vượng, sung

túc, giao tiếp khách đến, nói tốt về chồng. Đây chính là đạo vợ chồng đúng nghĩa hơn hết. Đức Phật bảo tiếp: –Phục vụ cha mẹ chồng và chồng cũng có năm điều thiện, ba điều ác. Ngọc-da bạch Phật: –Năm điều thiện, ba điều ác là gì? Đức Phật bảo Ngọc-da: 1. Ngủ trễ dậy sớm, luôn chăm sóc việc nhà. Có thức ăn ngon không được ăn riêng, nên đem đến cho cha mẹ chồng và chồng. 2. Xem xét vật dụng trong nhà, không để cho tổn thất. 3. Thận trọng về lời nói, luôn nhẫn nhục, ít giận dữ. 4. Luôn nghiêm trang cẩn trọng, chỉ sợ làm chưa đúng mức. 5. Một lòng hiếu thảo với cha mẹ chồng, thuận hợp vợ chồng, đem lại tiếng tốt cho gia đình, thân tộc vui mừng, được mọi người khen ngợi. Đây là năm điều thiện. Còn ba điều ác là gì? 1. Trời chưa tối đã ngủ, trời sáng chưa chịu dậy. Chồng giận trách, chê mắng lại.

2. Ăn lén các thức ăn ngon, đưa thức ăn dở cho cha mẹ chồng và chồng. Sắc diện gian xảo dối trá, trong lòng tà ác. 3. Không lo nghĩ đến sinh kế, chỉ rong chơi trong thế gian, bàn đủ chuyện xấu tốt của người, tìm kiếm chỗ hay dở của kẻ khác, cãi cọ lắm lời, thân tộc thù ghét, bị người khinh rẻ. Đây là ba điều ác. Ngọc-da nghe Đức Phật giảng về năm điều thiện, ba điều ác, thì sinh tâm tin kính, hoan hỷ, biết hổ thẹn nên bạch Phật: –Đệ tử ngu si, khi chưa được gặp Phật, chưa được nghe pháp đã gây ra bao nhiêu oan khiên, lầm lỗi vô cùng và các chướng ngại đều do không tự hiểu biết. Nay con được nghe Phật giảng dạy, tâm ý khai mở thông tỏ mới biết rằng hành động từ trước đến nay là sai lầm. Từ nay trở về sau, con xin quyết sửa đổi những việc đã làm, tu tỉnh đối với vị lai, thuận theo lời Phật dạy, không dám trái phạm. Ngưỡng mong Thế Tôn từ bi thương xót cứu giúp, cho con được sám hối để tiêu trừ tội lỗi. Con xin thọ năm giới, được làm Phật tử. Đức Phật dạy: –Lành thay Ngọc-da, cho phép con sám hối, đừng tái phạm nữa. Đức Phật ban giới pháp, Ngọc-da kính thọ tu hành. Đức Phật dạy: –Hãy lắng nghe và ghi nhớ kỹ. Ngọc-da thưa: –Xin vâng Thế Tôn, nguyện được thọ trì. Đức Phật dạy Ngọc-da: –Giữ giới thứ nhất: Tự tay không được giết hại người và quần sinh. Giữ giới thứ hai: Thanh tịnh thân không trộm cắp, bớt phần mình để giúp đỡ mọi người. Giữ giới thứ ba: Trinh khiết không tà dâm, hành động không cấu nhiễm. Giữ giới thứ tư: Không được nói dối, cho đến chỉ là nói đùa giỡn. Giữ giới thứ năm: Tránh xa rượu không được uống, không phạm điều ác. Giữ gìn giới cấm như cứu đầu bị cháy. Tự quán sát thân hình không thể tồn tại lâu dài. Mạng sống nguy khổ này vụt qua nhanh như điện chớp, như gió thoảng nơi sân, trẻ khỏe rồi sẽ suy tàn, từ bỏ vinh hoa ở đời, hành pháp Bồ-tát. Nay con tu hành có thể đạt đến giác ngộ. Phật đạo không thể không học, kinh pháp không thể không nghe. Nay Ta đã giác ngộ, ca ngợi việc thiện, thiết đặt giáo lý rộng lớn, bất kỳ người nam nữ nào ưa thích nghe pháp đều được kết quả tùy theo ước nguyện. Ngọc-da bạch Phật: –Bạch Thế Tôn, người vợ tốt, được an lạc vẻ vang gì? Người vợ xấu thì bị tai họa gì? Đức Phật bảo Ngọc-da: –Người vợ hiền thiện đời này được vinh dự như thân tộc kính mến, thọ phước sinh ở cõi trời, hết tuổi thọ nơi cõi trời thì sinh về thế gian là con cháu bậc vương hầu. Sinh ở chỗ nào cũng được mọi người tôn kính. Người vợ xấu ác thì luôn bị người thù ghét, ai cũng chán bỏ xa lìa, mong cho chết sớm. Người này sau khi chết sẽ bị đọa các nẻo địa ngục, súc sinh, nô tỳ, trôi lăn trong đó không có kỳ hạn thoát ra. Ngọc-da nghe Phật nói về người vợ thiện ác, tâm sinh sợ hãi, tinh tấn tu hành, liền chứng đắc đạo quả thứ nhất (Tu-đà-hoàn). Từ đó

nàng dùng gấm lụa trang trí, thêu vẽ chạm trỗ đẹp đẽ, treo cờ phướn, dù lọng, đốt các loại hương thơm cúng dường Phật, nhiễu tháp, tụng kinh, tiếng vang mười phương. Mọi người trông thấy đều vui mừng theo, đảnh lễ nơi các

tháp miếu. Tôn giả A-nan bạch Phật: –Kinh này gọi tên là gì? Đức Phật dạy: –Kinh này tên là giáo hóa người nữ, cũng gọi là kinh nói về nàng Ngọc-da. Nếu người nữ được nghe kinh này, thọ trì đọc tụng, theo như pháp tu tập thì khi bỏ thân nữ ấy không còn thọ thân nữ trở lại nữa. Khi Đức Phật thuyết giảng kinh xong, đại chúng đều hoan hỷ, làm lễ, phụng hành.

Nguồn: Giảng Sư (giangsu.io.vn) — văn bản trích từ kho sách cổ và kinh điển.